

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ DARIEL DALY

Η ΤΣΑΝΤΑ ΜΕ ΤΑ ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ

μισός Τρίντορ ήταν ή χήρα ενός πλούσιου εμπόρου διαμαντιών. Ήταν γνωστή σ' όλο τὸ Τρόνσβαλ, δυο χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν πόλη, χωρίς φέτος, σὺν δασίτην αὐτῶν, νὰ δημιουργήσῃ φιλικάς σχέσεις μὲ κανέναν. Ἄγνωστον γιὰτί, κανεὶς δὲν τὴν σωματίζον, καὶ γι' αὐτὸ, ὅταν οἱ συμπαικνοὶ τῆς πληροφορήθησαν τὴν ἀναχώρησίν τῆς γιὰ τὴν Ἀγγλίαν, δὲν ἐνοώσαν τὸ παραμικρὸ αἰσθημα ἰατρικῆς.

Κανεὶς δὲν φανταζόταν πόσο ἐπιφοιτῆς ἦταν ἡ ὑγεία τῆς πλουσίας χήρας, καὶ μονάχα ἐκείνη ἤξερε πῶς ἡ ἐπισημὴ τὴν εἶχε καταδικάσει σὲ πρόωγόν θάνατον. Φοβεροὶ πόνοι τὴν βασάνιζαν νύχτα καὶ μέρα, σὲ τέτοιο σημεῖον, ποὺ τὰ νεύρα τῆς εἶχαν κλονισθῆ.

Τὴν παραμονὴν τοῦ πόνου τῆς ἀναχώρησός τῆς γιὰ τὴν Ἀγγλίαν, ἡ μισοὶς Τρίντορ συνάντησε τυχαίως σὲ δρόμῳ τῆς τὴν Τζῶαν Σίζαν, μιὰ νεαρὴ νοσοκόμη, ἡ ὁποία ἐρχομένη κα' αὐτὴ νὰ φύγῃ τὴν ἄλλη μέρα γιὰ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ Τζῶαν εἶχε περιποιηθῆ κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἐναντὶ ἀρρώστου πλούσιου, ὁ ὁποῖος, πεθαίνοντας, τῆς εἶχε ἀφήσει ἄκετα χρήματα. Ἡ πλουσία χήρα, ὅταν ἔμαθε πῶς ἡ Τζῶαν θὰ ταξίδευε μὲ τὸ ἴδιον ἀντιόχημα, τῆς ἔκανε μιὰ ἀνυπόλητη πρόταση :

— Ἀκούστε, μις Σίζαν. Ἐπειδὴ κατὰ οὐκίαν ταξιδεύομαι κα' ἡ δοῦ μόνος μας, θέλετε νὰ ἐρχοσθε μαζί μου ; Φυσικά, ἐγὼ θὰ πληρώσω διὰ τὰ ἐξοδα τοῦ ταξιδιοῦ σας. Δὲν σὰς χρειάζεται πραγματικὰ ὡς νοσοκόμη, μοιλοῦντι εἶμαι σοβαρὰ ἀρρώστη, ἀλλὰ μπορεῖτε νὰ μοῦ φανῆ χρήσιμη ἄλλοῶς. Ὑπάρχουν διάφορα ζητήματα, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμῶ νὰ τακτοποιήσω, κα' ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ βοήθειαν ! Λέγεσθε ; Θὰ μὲ ὑποχρεώσετε ποῦ ;

Ἡ Τζῶαν συλλογίστηκε πῶς θὰ ἔκανε μιὰ σημαντικὴ οικονομία γ' αὐτὴν, ἂν δὲν πλήρωνε τὰ ναῦλα τῆς. Ἀδιαφοροῦσεν ἂν ἡ μισοὶς Τρίντορ ἦταν ἰδιότροχη κα' ἀπειρητικὴ, γιὰτί ὡς νοσοκόμη εἶχε συνηθίσῃ στὴν ὑπομονὴ καὶ στὴν παραζένεζ τῶν ἀρρώστων. Ἐποῖ, δέχτηκε μ' εὐχαρίστησιν τὴν πρότασιν τῆς

Ἡ ἀρρώστη ἦταν ἐπιφοιτῆς, ἀκίνητη, στὴν κοκκίτη τῆς, κα' οὕτως ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς, ὅταν μπῆκε ἡ Τζῶαν στὴν κοκκίτην. Τὸ πρόσωπὸ τῆς ἦταν κάπως κα' ἀνέναντι μὲ δυσκολίαν. Ἡ νέα κατάλαβε πῶς ἡ κατάστασις ἦταν κρίσιμη καὶ μὲ σιγανὴ φωνὴν εἶπε :

— Νομίζω πῶς πρέπει νὰ φωνάξω τὸ γιατρόν τοῦ πλοίου !..

— Ὁχι ἀκόμη !.. Μὴ φωνάξτε κανέναν !.. πηθῆσατε ἡ ἀρρώστη. Θέλω πρώτῃ νὰ σὰς ἐπισκεπθῶ κατὰ πολὺ σπουδαίως... Ἐγὼ νὰ σὰς ἀναθέσω μιὰ ἐπιτολή... Θέλω νὰ μοῦ ὑποχρεώσῃτε πῶς θὰ τὴν ἐτελεστέ !..

Παραξενισμένη ἡ Τζῶαν, ὑποσχέθηκε πῶς θὰ ἔκανε ὅ,τι ἐζητούσε.

— Ἀκούστε !.. Ἐξακολούθησε ἡ ἀρρώστη μ' ἀδύνατη φωνή. Ζῆ καποια νέα στὴν Ἀγγλίαν... Ἡ μις Μαίρη Τονόλλι, ἡ μόνη ποὺ ἐπῆρε γιὰ μένα μιὰ πραγματικὴ φιλί !.. Ζούσαμε μαζί, συγκατοικοῦσαμε, στὴν ἴδια κάμαρον, φτωχὲς κα' ἡ δὲς μας, ἐκείνη τὴν ἐποχὴ... Μὰ μέρα, ἡ φιλί μου ἀπέφυγε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς οικονομίης τῆς, γιὰ νὰ κἀνῃ μιὰ καλύτερη τοποθέτησιν τῶν χρημάτων τῆς. Ἐκείνη, τῆς μέρους ἀκριβῶς μὲν πρότειναν μιὰ καλὴ θέσιν στὴ Νότιον Ἀφρική. Ἀλλὰ δὲν εἶχα ἀρέσει τὰ χρήματα, γὰ νὰ πληρώσω τὰ ναῦλα μου... Ὁ περὶσσοὶ ἦταν τρομεροί... Πῆρα λοιπὸν τὰ χρήματα τῆς φιλίης μου... κα' ἔγραψα καρδιά, ἀφήνοντάς τιν χωρίς δεκάρα γιὰ τὴν συντήρησίν τῆς... Στὸ Πόρτσεμποργκ γνώρισα κατόπιν τὸν ἄνδρα μου... Παντρεύτηκα, ἔγινε πλουσία, μὰ... Ἡ φωνὴ τῆς ἀρρώστης...

στὴς μολὲς ἀκούγονταν, καὶ ἡ Τζῶαν ἔσπυρε

πὸ κοντά.

Ἡ Τζῶαν συναίεσθε μὲ δυὸ καλόγρης...

πλουσίας χήρας κα' ἀποφάσισε νὰ τὴν βοηθήσῃ δυο μισοὶσες καλύτερα.

Στὴν ἀρχὴ τοῦ ταξιδιοῦ, ἡ Τζῶαν παραξενεύτηκε γιὰτί ἡ μισοὶς Τρίντορ παραξενεύτηκε γιὰτί ἡ μισοὶς Τρίντορ δὲν τὴν χρειάζοταν καθόλου. Δὲν τῆς ἀνέθετε καμιά δουλειά, καὶ μάλιστα ἀνόητον ἐπιμόνος τὴς περιηγήσει τῆς νέας. Μὲ κάποια ἀπορία, ἡ Τζῶαν παρατήρησε πῶς στὰ φρονιματὰ τῆς, καὶ στὴν ὁμίλιαν τῆς ἀκόμη, ἡ μισοὶς Τρίντορ εἶχε πάντοτε τὸ ὄφρος ἐνὶ ἀνθρώπῳ βλαστικῶν. Ἡ κἀνήσις τῆς, τὰ λόγια τῆς, ἔδιναν τὴν ἐντύπωσιν πῶς ἤθελε νὰ κἀνῃ κάτι, ποὺ δὲν ἐπέδραζεν οὐδὲ τὴν παραμικρὴ ἀναβολή, κα' ὅμως, τὸ ἀνέβαλλε διαρκῶς ! Σιγὰν εἶλεγε μερὰ λόγια, σὺν νὰ ἤθελε ν' ἀνοίξῃ τὴν καρδιά τῆς στὴ νέα, μὰ ἀμέσως σχεδὸν μετάνοιωνε καὶ γυρίζε τὴν κοιλία σὲ ζητήματα ἄσημαντα...

Ἐρχαν περῶσι πειὰ τὴ Μαδέρα, ὅταν ἕνα βράδι ἡ κατάστασις τῆς μισοὶς Τρίντορ χειροτέρεζε ἑξαγανά, κα' ἔτσι ἀποφάσισε νὰ μῆσῃ.

Ἡ Τζῶαν ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἀνέβηκε, μετὰ τὸ δείπνον, στὴ γέφυρα, μὲτὸ μὲ ἄλλους ἐπιβάτας. Ἐκεῖ ἤρθε σὲ ἴλιον καὶ τὴν ζήτησε ἕνας καμαρότος καὶ τῆς εἶπε πῶς ἡ μισοὶς Τρίντορ ἐπιθυμοῦσε νὰ τὴν διηγήσῃ. Ἀνήσχη ἡ νέα, ἔσπειρε κοντὰ τῆς.

— Δὲν θέλω νὰ μάθῃ κανεὶς τίποτε !.. Ἐξακολούθησε. Ἐδοῦ, σ' αὐτὴ τὴν τσάνταν, ἔχω κοφτερὰ μερὰ πολὺτιμα διαμαντῶν... Προσοχεῖται γ' αὐτὴν... Ἦθελα μόνη μου νὰ τῆς τὰ δώσω, γ' αὐτὸ ἐπέστρεφα στὴν Ἀγγλίαν... Μὰ δὲν θὰ προητάσω... Θὰ τὸ κάνετε σὰς γιὰ μένα... Ὑποσχεθῆτε μου !.. Ἄ ! εὐχαριστῶ !.. Ἀκούστε !.. Μέσα στὴν τσάνταν θὰ βρῆτε τὴ διεθνοῖν τῆς... Μόνον νὰ μὴν πῆτε τίποτε σὲ κανέναν !..

Μὲ κάποιο ἡ μισοὶς Τρίντορ τράβηξε μιὰ μικρὴ τσάνταν κάτω ἀπὸ τὸ προσκέφαλό τῆς καὶ τὴν ἔδωσε στὴ νέα.

Ἡ ἐτοιμοθάνατη ἔβλεπε καλὰ τὰ μάτια τῆς. Ἡ φρονονομία τῆς, ποὺ τὴν παραμύριωνε ὁ πόνος, φάνηκε πῶς ἤσυχεν ! Ἡ Τζῶαν ἔκρινε γήγορα τὴν τσάνταν κα' ἔστειλε ἀμέσως νὰ καλέσουν τὸν γιατρόν. Ἀλλὰ ἦταν ἀργά πειὰ. Ἡ ἐπισημὴ ἦταν ἀνίσχυρη νὰ κἀνῃ τὸ παραμικρὸ καὶ τὴ νύχτα ἡ πολυδυσανισμένη ἀρρώστη πέθανε ἡρεμῶν...

Ὅταν ἡ Τζῶαν ἀπεβιβάστηκε σὲ Σαουθάμπτον, ἡ πρώτη φροντίδα τῆς ἦταν νὰ ἐκλήρωσῃ τὸ γοηροῦτο τὴν ἀποστολή τῆς. Ἀπὸ τὴ σημεῖωση ποὺ βρῆκε μέσα στὴν τσάνταν, πληροφορήθηκε πῶς ἡ μις Μαίρη Τονόλλι κατοικοῦσε σ' ἕνα σκοτεινὸ δρομικὸν τοῦ Πόρτσεμ. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ τὴν βρῆ πρώτῃ καὶ κατόπιν νὰ πῆσιν στὴν οἰκογένειαν τῆς. Ἀλλὰ διὰν ἔφτασε σὲ Πόρτσεμ καὶ πῆγε στὴ διεθνοῖν ποὺ εἶχε βρῆ μέσα στὴν τσάνταν, τὴν πληροφορήσαν πῶς ἡ μις Τονόλλι ἐργαζόταν σὲ Σαουθάμπτον — δηλαδὴ σὲ μέρος ἀπ' τὸ ὅποιο εἶχε, ἔκρινε — στὰ γραφεῖα κάποιου ἐταίρειος.

Ἀλλὰ κα' ἐκεῖ νέα ἀπογοητεύσεις τὴν περιέμεν.

Ἐνας ὑπάλληλος τῆς ἐταίρειας τὴν πληροφορήσε πῶς ἡ μις Μαίρη Τονόλλι εἶχε ἐπιτηρεῖσιν πράγματι ὡς διατυπογράφου στὰ γραφεῖα τῆς, πῶν ἀπὸ ἕξην χρόνια. Καὶ πρόσθετος, ἀπαρτίζοντας μὲ προθυμία στὴς ἐρωτήσεις τῆς Τζῶαν :

— Δὲν ἔξω ἂν βρῆτε καμιά καλύτερη θέσιν γιὰ τὸ πῶν λόγο ἔγραψε ἀπὸ μὰς. Ἀλλὰ ἡ μις Τονόλλι ἦταν μιὰ εἰσυνειδητὴ κα' ἐργατικὴ ὑ-

πάλιλος. 'Η αναστροφή της ήταν μία απόδειξη για τα γραφεία μας!

—Μήπως ξέρετε πού βρίσκεται τώρα; ούτως ή τζόαν, απολαυ-

ρημένη.
—'Ο απάλληλος σημείωσε μερικές λέξεις σ' ένα χαρτί και το έδωσε στη νέα.

—Πιθανόν, είπε, αν λάβετε τον κόπο να ζητήσετε πληροφορίες σ' αυτή την πόλη της 'Ιρλανδίας, να την βρείτε ακόμα εκεί...

'Η Τζόαν τὸν εὐχαρίστησε καὶ ἔφυγε. Σκέφτηκε πὸς ἔπρεπε νὰ πῶν ἡ δὴ τὴν οικογένειά της πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ συναρτήσει τὴν ἀναζήτησής της. Πῆγε λοιπὸν στὸ πλησιέστερο Τηλεγραφικὸ καὶ εἰδοποίησε στὸ σπίτι της νὰ τὴν περιμένουν μὲ τὸ πρῶτο τραῦνο.

'Η Τζόαν πέρασε πράγματι δεκαπέντε μέρες μὲ τὴν οικογένειά της, καὶ κατόπιν ξεκίνησε γιὰ τὴν πόλη τῆς 'Ιρλανδίας, στὴν ὁποία ἔλαψε νὰ βρῆ τὴν μὲς Τονόλλιν.

Μέσα στὸ τραῦνο ἡ νέα εἶχε συνεπιβάτες δύο καλόγρους. Κοινοβιούοντας, τὶς ῥώσε μὴ τὴν γνωρίζουν ἢ εἶχαν ἀκούσει τ' ὄνομα τῆς μὲς Μάιρης Τονόλλιν.

—Βέβαια!... τῆς ἀπάντησε ἡ μεγαλύτερη, ἡ ἑνα παράξενο ζωόγελο. Ἀν μάλιστα θέλετε νὰ ἔρθετε μαζί μας ὡς τὸ μοναστήρι, θὰ λάβατε ἐκεῖ περισσότερες πληροφορίες!...

'Η Τζόαν τὶς ἀκολούθησε, χαρούμενη καὶ ἀνυπόμονη. Ὅταν ἔφτασαν στὸ μοναστήρι, ἡ δὴ καλόγρους τὴν ἔκπασαν σ' ἑνα μικρὸ γραφεῖο καὶ τὴν ἄφησαν μὴ στυγμὴ μὴν τῆς. Σὲ λίγο, ἡ μεγαλύτερη ἀπὸ τὶς δύο καλόγρους ἐπέστρεψε μαζί μὲ τὴν ἡγουμένη.

—Δεσποινίς, εἶπε ἡ ἡγουμένη, ζητήσατε πληροφορίες γιὰ τὴν μὲς Μάιρη Τονόλλιν. 'Η νέα αὐτή, κατόπιν πολλῶν περιστάσεων, κατέφυγε στὸ μοναστήρι καὶ μὲς καὶ ἔγινε ἑνα ἀνυπόμοτο μέλος τῆς ἀδελφότητός μας. 'Ἰσοῦ αὐτὸ! Εἶνε ἡ ἀδελφὴ Βερναδέτι, μὲ τὴν ὁποία συνταξιδεύσατε!

'Η ἡγουμένη χαρτίσθη καὶ τὶς ἄφησε μόνες.

—'Ἦταν παρὰ τὴν ἡ οὐμπίσας νὰ συναντηθῶμε στὸ τραῦνο, εἶπε ἡ ἀδελφὴ Βερναδέτι. Μόλις σὰς εἶδα, κατάλαβα πὸς εἶχατε κάποια ἐντολὴ νὰ ἐκληρώσετε...

—Πράγματι!... εἶπε ἡ Τζόαν οὐσιμῆ. Ἀλλὰ πὸς τὸ κατάλαβα;

—'Αναγνώρισα τὴν τσάντα σας... 'Η τσάντα αὐτὴ ἦταν κάποτε δική μου, καὶ ἔγινε ἡ αἰτία τῶν περιπετειῶν μου...

—Ναί, ἡ τσάντα αὐτὴ σὰς ἀνήκει!... εἶπε ἡ Τζόαν. Μοῦ τὴν ἐμπιστεύθηκε ἡ μίσις Τρίντωφ, ἡ ἄλλοτε φίλη σας, μὲ τὴν ἐντολὴ νὰ σὰς τὴν ἀποδώσω. 'Η ἐπιθυμία της ἦταν νὰ ἐκληρώσῃ ἡ ἴδια αὐτὸ τὸ χρέος τῆς ἀπέναντί σας καὶ νὰ ζητήσῃ τὴ συγγνώμη σας! Ἀντυχῶς, ὁ θάνατος τὴν πρόλαβε!...

Καὶ ἡ Τζόαν διηγήθηκε στὴν καλόγρια τὰ τελευταῖα συμβάντα. Τότε ἡ ἀδελφὴ Βερναδέτι πῆρε τὸ χεῖρ τῆς νέας καὶ μὲ χαρούμενο ζωόγελο τῆς εἶπε:

—'Ελάτε μαζί μου, δεσποινίς. Θέλω νὰ σὰς δείξω κάτι...

Καὶ ἐνῶ προχωροῦσαν ἔξω στὸν κῆπο τοῦ μοναστηριοῦ, ἡ καλόγρια ἔδειξε στὴ Τζόαν ἑνα μυστοειρημένο κτίριο, σὲ μὴ ἄκρι τοῦ περιβολιοῦ.

—Βλέπετε αὐτὸ τὸ κτίριο; εἶπε. Προορίζεται γιὰ τὰ ὄρφανὰ ἀποσταμένα κορίτσια. Ἀντυχῶς, ἡ ἀδελφότης μας δὲν ἔχει ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ τὸ ἀποτελειώσῃ. Τὰ δαμάντια, τὰ ὁποία φέρατε μαζί σας, θὰ τὰ πούλησω, καὶ τὰ χρήματα πὸν θὰ πάρω θὰ εἶνε ἀρκετά, πιστεύω, καὶ ν' ἀποτελειώσωμὲ τὸ κτίριο! Ὡ! ἄσφαλῶς ἡ δυστυχισμένη φίλη μου θάταν εὐτυχής, ἂν ἤξερε πὸς ἐνὸς κάποτε ἀόλισησε μὴ νέα καὶ τὴν ἄφησε στὴ φτώχεια, τώρα, μὲ τὴν ἐπανόρθωσι τῆς πράξεώς της, θὰ συγχωρεθῇ γὰ τὸ κῆμα της, γιὰτὶ μὲ τὰ χρήματα αὐτὰ θὰ βοηθήσῃ ἑκατοντάδες κορίτσια νὰ ἐγκαταστῶν καὶ νὰ ζήσουν ἔντιμα...

DARIEL DALY

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΦΡΩΝ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

'Ο Φρειδερίκος ὁ Μέγας, βασιλεὺς τῆς Πρωσίας, ἔτυχε κάποτε νὰ θρῆ στοὺς διαδρόμους τῶν ἀνακτόρων του μὴ χειρόγραφη σάτυρα, ἡ ὁποία τὸν καυτηρίαζε ἐλλεινικά.

Σκέφθηκε λοιπὸν, ὅτι κάποιοι ἀλλοκίς του φαίνεται, δυσχερῆστῆμος ἐναντίον του, θέλησε νὰ τὸν πικράνῃ, ρίχνοντας ἀνανδρα καὶ κρυφὰ αὐτὴ τὴ σάτυρα στὸ διάδρομο. Γιὰ νὰ δώσῃ λοιπὸν ἑνα μᾶθημα ἀνδρισμοῦ, σ' αὐτὸν τὸν ἀγνωστο ἐχθρὸ του, κάλεσε τὴν ἐπομένη—καὶ τὴν ὥρα τῆς γενικῆς ἀναφοράς τῶν ἀνακτόρων—ἕναν τυπογράφου.

—Πάρε αὐτὴ τὴ σάτυρα, φίλε μου, καὶ τύπωσέ την! τοῦ εἶπε φωναχτά, ὥστε νὰ τὸν ἀκούσουν ὅλοι οἱ ἀλλοκίς του. Διατιμησέ την ὑπερτα φτηνά, καὶ πούλησέ την... Θὰ γίνῃς πλούσιος γρήγορα, γιὰτὶ ἡ συκοφαντίες ἔχουν τόση πέρας, ὅσο ἀβήνοι εἶνε καὶ οἱ ἀνανδρὸι πὸν τὶς διαδίδουν μυστικά!...

ΤΑ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΡΑ ΜΑΣ

Ὅπως σὰς ὑποσχεθήκαμε, τὸ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ» καὶ ἡ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ» ἀρχίζουν τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των σειρὰς περιφήμων ἀριστογραμμάτων τῆς ἔξνης φιλολογίας. Τὸ πρῶτον βιβλίον, τὸ ὁποῖον διανέμεται ἤδη στοὺς ἀναγνώστας τῶν περιοδικῶν μας, εἶνε τὸ ὑπέροχον αἰσθηματικὸν ἀριστογράμμα τοῦ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

“ΚΑΤΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΦΙΛΥΡΕΣ”

Ὅπως σὰς εἶχαμε εἰδοποιήσει, γιὰ ν' ἀποκτήσετε τὰ ἀριστογραμμάτα μας, πρέπει ν' ἀποκόπτετε ἀπὸ τὸ «Μπούκετο» ἢ τὴν «Οικογένειαν» 4 ἐκ τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου δελτίων καὶ νὰ τὰ φέρετε εἰς τὰ Γραφεῖα μας, καταθέτοντες συγγνώμης καὶ 8 δραχμάς.

Ἐτοί, μ' ἑνα ελάχιστον ποσόν, μὲ τὸ ἐν πέμπτῳ τῆς τιμῆς τοῦ βιβλίου, θ' ἀποκτάτε ἑνα τόμον κομψόν, ἐκ 300 περίπου σελίδων, θ' ἀποκτάτε τὰ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ», ὅπως δικαίως ὠνομάσθησαν τὰ ἔργα πὸν σὰς χαρίζομεν.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνώσταις μας θὰ προσκομίζουσαν τὰ 4 δελτία καὶ τὰς 8 δραχμάς εἰς τὰ ὑποπρακτορεία τῶν ἐφημερίδων καὶ θὰ λαμβάνουσιν τὰ βιβλία των.

Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουάριον θὰ χαρίσομε στοὺς ἀναγνώστας μας μὲ τὰ δελτία τοῦ μηνὸς αὐτοῦ, τὸ ὑπέροχον αἰσθηματικὸν ρωμάντζο

‘Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ’

Τοῦ ΑΛΕΞ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ

Διὰ πρώτην φοράν ἐκδιδόμενον ΠΛΗΡΕΣ

Θὰ ἐπακολουθήσουν :

'Η διανομὴ τοῦ ἀριστογραμματος τοῦ ΑΛ. ΔΟΥΜΑ, υιοῦ, «Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΚΑΜΕΛΙΑΣ», θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 20ῆς Μαρτίου.

“ Η ΜΑΝΟΝ ΛΕΣΚΩ ”

Τοῦ ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

ΓΡΑΤΣΙΕΛΛΑ

Τοῦ ΑΛΦ. ΛΑΜΑΡΤΙΝΟΥ

κλ.π. κλ.π. κλ.π.

'Η εὐκαιρία δηλαδὴ εἶνε ΜΟΝΑΔΙΚΗ.

'Αποκτάτε ΔΩΡΕΑΝ τὰ ἀριστογραμμάτα τῆς παγκοσμίου φιλολογίας, ἀγοράζοντες ἀπλῶς τὸ «Μπούκετο» καὶ τὴν «Οικογένειαν».

Τὰ δελτία δημοσιεύονται στὴν 3ην σελίδα τοῦ ἐξωφύλλου.

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΜΕ ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

Ὅταν γιὰ πρώτη φορά ἐγκαταστάθησαν στὴν Ἀραβία τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα, ἡ ἄγριος φυλὴ τῶν Βεδουίνων τοὺς ἔκαμαν ἀσχημὴ ὑποδοχὴ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄλλες καταστροφὰς πὸν τοὺς προσέβησαν, τὰ ἀπομυνώσανε καὶ ἀπὸ τὶς ἀπομυνωτικὰς πορσελάνας, τὶς ὁποῖες μετατρέψανε σέ...φλυτζάνια τοῦ καφέ!

'Αν κάθε μὴ ἀπὸ τὶς 122.000 ἀτομικὰς πὸν ὑπάρχουσιν ὁλο τὸν κόσμον, μπορούσε νὰ κίνησῃ θάρος 1000 τῶνων κάθε λεπτό, ἡμέρα καὶ νύκτα, τότε ὅλες μαζί ἡ μηχανὴς τοῦ κόσμου θὰ χρειαζόντουσαν 93 ἑκατομμύρια χρόνια γιὰ νὰ μετακινήσουν τὴν Γῆ ἀπὸ τὴ θέσι τῆς μόνον κατὰ τριάντα πόντους.